

STATUT
STOWARZYSZENIA
WSPÓŁPRACOWNIKÓW
RODZINY ŚWIĘTEGO PAWŁA
ad experimentum
2022-2027

Prot. nr 52a/22 SG

Rzym, 9 maja 2022

**Dekret zatwierdzający Statut
Współpracowników Rodziny Świętego Pawła
*ad experimentum***

W dniu 9 maja 2022 roku ks. Valdir José De Castro, przełożony generalny Towarzystwa Świętego Pawła, zwołał przełożone generalne pozostałych Zgromadzeń zakonnych Rodziny Świętego Pawła w celu rozważenia propozycji nowego opracowania Statutu Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, owocu pracy specjalnej komisji powołanej do tego celu. Za zgodą wszystkich osób obecnych niniejszym

zatwierdza
STATUT
WSPÓŁPRACOWNIKÓW RODZINY ŚWIĘTEGO PAWŁA
ad experimentum na okres pięciu lat
(2022-2027)

Za jednomyślną zgodą ustala się, że ten nowy Statut wejdzie w życie od 20 sierpnia 2022 roku, to jest od dnia rocznicy fundacji Towarzystwa Świętego Pawła i początku Rodziny Świętego Pawła. W ten sposób wszystkie grupy Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła zyskają możliwość zapoznania się z nim, aby mogły go zastosować zgodnie z duchem, w którym został odnowiony.

Dziękując wszystkim tym, którzy z oddaniem i synodalnym zaangażowaniem na różne sposoby pracowali, aby doprowadzić do osiągnięcia tego celu, życzymy, aby również ten dokument prawny

przyczynił się do odnowy życia i misji Rodziny Świętego Pawła na całym świecie, zgodnie z prorocką intuicją błogosławionego Jakuba Alberionego: „współpracownikowi przyświeca ten sam ideał, który miał Jezus: rozpaść ogień Bożej miłości w każdej duszy, na całym świecie... współpracując... aby Ewangelia dotarła do najdalszych zakątków ziemi i by w ten sposób rozpaść w umysłach ludzi światło wiary i ogień miłości” (G. Alberione, *Il Cooperatore Paolino*, Albano Laziale, 1953, s. 209).

ks. Valdir José De Castro
przełożony generalny Towarzystwa Świętego Pawła

s. Anna Caiazza
przełożona generalna Sióstr Świętego Pawła

s. Maria Micaela Monetti
przełożona generalna Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza

s. Aminta Sormiento
przełożona generalna Sióstr Jezusa Dobrego Pasterza

s. Marina Beretti
przełożona generalna Instytutu Królowej Apostołów dla Powołań

WYKAZ SKRÓTÓW I ŹRÓDŁA

PISMO ŚWIĘTE

Mt	<i>Ewangelia według Świętego Mateusza</i>
Łk	<i>Ewangelia według Świętego Łukasza</i>
J	<i>Ewangelia według Świętego Jana</i>
Rz	<i>List do Rzymian</i>
1Kor	<i>Pierwszy List do Koryntian</i>
Ga	<i>List do Galatów</i>
Ef	<i>List do Efezjan</i>

NAUCZANIE KOŚCIOŁA

AG	<i>Ad gentes</i> , dekret Soboru Watykańskiego II, 1965
LG	<i>Lumen gentium</i> , konstytucja Soboru Watykańskiego II, 1965
ChL	<i>Christifideles laici</i> , posynodalna adhortacja apostolska Jana Pawła II, 1988
VC	<i>Vita consecrata</i> , posynodalna adhortacja apostolska Jana Pawła II, 1996

ŹRÓDŁA CHARYZMATYCZNE

AD	<i>Abundantes divitiae gratiae suae</i>
RSP	<i>Per un Rinnovamento spirituale</i>
FSP58	<i>Alle Figlie di San Paolo</i> . Meditazioni e Istruzioni (1958)
FSP60	<i>Alle Figlie di San Paolo</i> . Meditazioni e Istruzioni (1960)

FSP-SdC *Alle Figlie di San Paolo. Spiegazione delle Costituzioni*
(1961)

PrPM *Prediche del Primo Maestro* (1960)

CP *Il Cooperatore Paolino* (1953)

Rozdział I

WSPÓŁPRACOWNIK POWOŁANY DO ŚWIĘTOŚCI W RODZINIE ŚWIĘTEGO PAWŁA, W KOŚCIELE I ŚWIECIE

W 1908 r. usłyszałem od mojego kierownika duchowego taką zachętę: „Pamiętaj zawsze: Annuerunt sociis (zob. Łk 5, 7) – trzeba szukać pomocy ludzi”. Tak więc rozpoczęto starania o Współpracowników.

(RSP, s. 566)

Art. 1 – Błogosławiony Jakub Alberione: człowiek Boży, uważny na znaki czasu

§ 1. W noc adoracji rozpoczynającej wiek dwudziesty, światło pochodzące od Jezusa Mistrza Eucharystycznego rozbudziło w młodym Jakubie Alberionem swoje zaproszenie: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy”, wyznaczając mu drogę jego powołania i misji, jaką miał pełnić w rozpoczynającym się stuleciu. Jakub wyraźnie zrozumiał, że wspańiałomyślnie osoby „*będą czuć to samo, co on czuje, i że zrzeszając je w organizację*” sprawi, że będą jak „*nowi apostołowie*”, którzy uzdrowią „*prawo, szkołę, literaturę, prasę, obyczaje; aby Kościół otrzymał nowy zapal misyjny; aby dobrze zostały wykorzystane nowe środki apostołstwa (...) dotyczące szczególnie kwestii społecznych i wolności Kościoła*” (AD 15-19). „*Poczuł się zobowiązany służyć Kościołowi, ludziom nowego wieku i działać razem z innymi*” (AD 16, 20).

§ 2. Encyklika *Tametsi futura* papieża Leona XIII dostarczała mu analizy współczesnego społeczeństwa, a Kościołowi wyznaczała

misję odnowienia wszystkich rzeczy w Chrystusie (por. Ef 1, 9-10), który jest Drogą, Prawdą i Życiem (J 14, 6). Alberione wyznaje, że przyjął tę encyklikę jak „święte dziedzictwo” dla siebie i dla swojej przyszłej misji.

Art. 2 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w umyśle i sercu Założyciela

§ 1. Pozostając pod głębokim wrażeniem tej nocy, Jakub Alberione początkowo myślał o organizacji złożonej z katolików, którym należy *„wskazać kierunek, dać zatrudnienie i ducha apostołskiego...”*. Lecz *„około 1910 roku, w momencie większego oświecenia, uczynił krok definitywny: pisarze, technicy, kolporterzy, ale zakonnicy i zakonnice”* (AD 24).

Dochodził w ten sposób do coraz wyraźniejszej idei Rodziny Świętego Pawła: *„Na modlitwie, którą zanosił rankiem do Pana, podnosząc kielich, pierwsza idea dotyczyła tej części Współpracowników, którzy dzisiaj są jeszcze bardzo nieliczni – współpracowników intelektualnych, duchowych, ekonomicznych”* (AD 25), a następnie zgromadzeń, złożonych z mężczyzn i kobiet, którzy łączą *„rady ewangeliczne”* z zasługami związanymi *„z życiem apostołskim”* (AD 24).

§ 2. Jako osoby, które pragną udoskonalić swoje życie chrześcijańskie, Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła realizują swe powołanie otrzymane na chrzcie świętym, ubogacając je duchem paulińskim i pełniąc apostołstwo za pośrednictwem modlitwy, dzieł oraz ofiar (AD 122).

§ 3. *„Współpracownik – podkreśla ksiądz Alberione w odniesieniu do charyzmatu paulińskiego – ma ten sam ideał, który ma Jezus: rozpałić ogień Bożej miłości w każdej duszy, na całym świecie... współpracując... aby Ewangelia dotarła do najdalszych zakątków*

ziemi i aby w ten sposób rozpalić w umysłach ludzi światło wiary i ogień miłości” (CP, s. 209).

§ 4. Patrząc z perspektywy Ewangelii oznacza to: być zaczynem w cieście, jakim jest świat, światłem na świeczniku, miastem położonym na górze (por. Mt 5, 14n). *„Wy jesteście solą ziemi (...). Wy jesteście światłem dla świata. (...) Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie” (Mt 5, 13-16).*

§ 5. Ksiądz Alberione podkreśla: świecki to jest „*paulista w świecie*”. I w tym znaczeniu świecki współpracownik rzeczywiście stanowi „*rozszerzenie*” obecności Rodziny Świętego Pawła w świecie.

Art. 3 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w Rodzinie Świętego Pawła

§ 1. Rodzina Świętego Pawła powstała 20 sierpnia 1914 roku w Albie, we Włoszech, wraz z założeniem Towarzystwa Świętego Pawła (pauliści), które przeznaczone jest do apostołstwa Dobrego Druku. Od samego początku Założyciel inspirował się doświadczeniem rodziny ludzkiej, złożonej z ojców i matek, braci i sióstr. Rodzina Świętego Pawła składa się z dziesięciu instytutów zakonnych i świeckich, które Założyciel postrzegał jako gałęzie wielkiego drzewa.

I tak w 1915 r. zgromadził grupę młodych dziewcząt i utworzył Pobożne Towarzystwo Córek Świętego Pawła (w Polsce: Siostry Świętego Pawła – paulistki), również dla apostołstwa Dobrego Druku. W 1917 r. dał początek Unii Współpracowników Dobrego Druku, zwanej później Stowarzyszeniem Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, które gromadziło świeckich mężczyzn i kobiety, pragnących żyć charyzmatem paulińskim zgodnie z własnym stanem świeckim, naśladując Założyciela, „*w świętości, in Christo [et] in Ecclesia*” (AD 3). W 1924 r. ksiądz Alberione założył

Pobożne Uczennice Boskiego Mistrza dla apostołstwa eucharystycznego, kapłańskiego i liturgicznego; w 1938 r. Siostry Jezusa Dobrego Pasterza (pasterzanki), które poświęcają się apostołstwu pastoralnemu na poziomie diecezjalnym i parafialnym; oraz w 1959 r. Instytut Królowej Apostołów dla Powołań (apostolinki), oddany apostołstwu powołaniowemu w jego różnych formach. W 1960 r. papieskie zatwierdzenie otrzymały trzy instytuty świeckiego życia konsekrowanego, agregowane do Towarzystwa Świętego Pawła: Instytut Świętego Archanioła Gabriela (gabrielini), Instytut Matki Bożej Zwiastowania (anuncjatynek) – dla świeckich konsekrowanych oraz Instytut Jezusa Kapłana dla księży diecezjalnych, którzy pragną żyć duchowością paulińską w swojej posłudze. Następnie w 1982 r. miało miejsce papieskie zatwierdzenie Instytutu Świętej Rodziny, dla uświęcenia małżonków i rodzin – ten Instytut również zrodził się w sercu księdza Alberionego.

§ 2. Członkowie Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, na mocy swojego powołania, stanowią integralną część Rodziny Świętego Pawła, z „*tą samą godnością i w tym samym charakterze*” jak pauliści i paulistki, i jak wszyscy, którzy tworzą Rodzinę Świętego Pawła. Żyją tym samym duchem, „*duchem paulińskim*”, którego ksiądz Alberione określił tak: „*Rodzina Świętego Pawła dąży do integralnego przeżywania Ewangelii Jezusa Chrystusa, Drogi, Prawdy i Życia, w duchu Świętego Pawła, pod wejrzeniem Królowej Apostołów*” (AD 93).

§ 3. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła, ukierunkowani przez Założyciela, rozszerzyli stopniowo swój zasięg działania zgodnie ze specyficznymi celami apostołstwa poszczególnych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła, która oprócz głoszenia Ewangelii poprzez środki społecznego komunikowania, realizuje swoje cele również w apostołstwie eucharystycznym i liturgicznym, w duszpasterstwie parafialnym i diecezjalnym, a także w duszpasterstwie powołaniowym.

§ 4. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła wnoszą do Rodziny Świętego Pawła specyficzne wartości swojej świeckiej kondycji, szanując tożsamość oraz autonomię właściwą dla każdej instytucji wchodzącej w skład tejże Rodziny: „*ta głęboka jedność w różnorodności przynależy do charyzmatycznej natury Rodziny Świętego Pawła*” (Catechesi Paolina, s. 67). Każdy Współpracownik Rodziny Świętego Pawła będzie doceniał tę jedność i żył w komunii z wszystkimi pozostałymi członkami Rodziny Świętego Pawła.

Art. 4 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w sercu Kościoła

§ 1. Członkowie Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, „*wcieleni przez chrzest w Chrystusa, ustanowieni jako Lud Boży i uczynieni na swój sposób uczestnikami kapłańskiego, prorockiego i królewskiego urzędu Chrystusowego, ze swej strony sprawują właściwe całemu ludowi chrześcijańskiemu posłannictwo w Kościele i w świecie*” (LG 31). Starają się odpowiedzieć konkretnie na powszechne Boże powołanie do świętości.

§ 2. W adhortacji apostoelskiej *Christifideles laici* Święty Jan Paweł II podkreśla, że „*na mocy wspólnej godności Chrztu świecki jest współodpowiedzialny, wraz z kapłanami, zakonnikami i zakonnicami, za misję Kościoła*”. Ma jednak swój specyficzny rys, który go odróżnia i stanowi o jego szczególności: charakter świecki (por. ChL 15).

§ 3. Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła jest świadkiem wspólnej misji paulińskiej i dzieli odpowiedzialność za apostolski projekt Założyciela, polegający na komunikowaniu Jezusa Mistrza i Pasterza, Drogi, Prawdy i Życia w Kościele i w świecie.

Art. 5 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w sercu świata

§ 1. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła powołani są przede wszystkim do świętości i do tego, żeby przeżywać ją w świecie. Z tego względu inspirowani są przez Ducha Świętego do troskliwego pielęgnowania życia wewnętrznego i osobistej relacji z Chrystusem, tak, aby oświeceni przez tegoż Ducha wszystko czynili „*dla chwały Bożej i pokoju ludzi*”.

§ 2. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła uświęcają się w specjalny sposób, który wypływa z bycia włączonymi w rzeczywistość doczesną, w codzienność życia rodzinnego, zawodowego, społecznego i eklezjalnego.

§ 3. Wierni świeccy są powołani przez Boga, „*aby wykonując właściwe sobie zadania, kierowani duchem ewangelicznym, przyczyniali się do uświęcenia świata na kształt zaczynu, od wewnątrz niejako, i w ten sposób przykładem zwłaszcza swego życia, promieniując wiarą, nadzieją i miłością, ukazywali innym Chrystusa*” (LG 31; por. ChL 15). Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła angażują się, aby dać światu „*mentalność chrześcijańską, która później rodzi... życie chrześcijańskie, prawo chrześcijańskie... oraz to wszystko, co może zapewnić życie duchowe duszom i życie chrześcijańskie społeczeństwu*” (FSP58, s. 436).

§ 4. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła starają się żyć Ewangelią w duchu błogosławieństw ewangelicznych, towarzysząc współczesnym ludziom. Droga ku świętości charakteryzuje się życiem według Ducha, jako wolna, osobista, świadoma odpowiedź miłości na otrzymaną miłość. Życie według Ducha objawia się:

- w ubóstwie ewangelicznym, tak jak określił je ksiądz Alberione, posługując się kryteriami umiaru, pracowitości i dzielenia się dobrami w perspektywie dobra wspólnego;

- w czystości serca, umysłu, woli, zachowania;
- w miłosierdziu rozumianym jako otwarcie i miłość duszpasterska;
- w sprawiedliwości, aby budować braterski świat, który będzie uznawał i promował prawa wszystkich, zwłaszcza najsłabszych;
- w byciu rzemieślnikami komunii i pokoju w świecie, którym wstrząsa przemoc i który dzieli nierówność społeczna;
- w byciu osobami komunikowania, dobrych relacji, aby tworzyć w multikulturowej i multietnicznej ludzkości mosty porozumienia.

§ 5. Za przykładem Świętego Pawła Apostoła, Współpracownik Rodziny Świętego Pawła powołany jest do tego, aby żyć z odwagą i radością, by świadczyć wiarę w Chrystusa ukrzyżowanego i zmarłego: *„Nie bójcie się! (...) Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”* (Mt 28, 10. 20).

Rozdział II

TOŻSAMOŚĆ WSPÓŁPRACOWNIKA RODZINY ŚWIĘTEGO PAWŁA

Współpracownicy są pomyślni tak: Osoby, które rozumieją Rodzinę Świętego Pawła i tworzą z nią związek ducha i zamierzeń. Przyjmują w sposób dla siebie możliwy jej dwa podstawowe cele, dając swój wkład w takim stopniu, jak jest to możliwe.

(AD, Załącznik VI, 341)

Art. 6 – Cechy charakterystyczne Współpracownika Rodziny Świętego Pawła

§ 1. Współpracownik Rodziny Świętego Pawła, przyjmując swoje powołanie do życia Ewangelią jako osoba świecka w świecie, należąca do Rodziny Świętego Pawła, stara się wcielać Ewangelię w codzienne życie, zgodnie ze wskazaniami Kościoła, który zaprasza świeckich do „głębszego uczestnictwa w duchowości i misji danego Instytutu” (*Vita consecrata*, 54).

§ 2. Współpracownikiem Rodziny Świętego Pawła może zostać każdy chrześcijanin katolik, bez względu na pochodzenie kulturowe i społeczne, bez ograniczeń wiekowych, który świadomy swojego powołania chrzcielnego zobowiązuje się do życia duchowością i misją paulińską zgodnie z własnym stanem życia świeckiego. Ma być gotowy współpracować dla jej urzeczywistnienia oraz widzieć w tym cenną okazję, aby zrealizować swoje chrześcijańskie powołanie, wykorzystując własne dary i rozwijając talenty otrzymane od Pana.

§ 3. Mężczyźni i kobiety dobrej woli, należący również do innego wyznania, religii czy kultury, którzy sympatyzują z charyzmatem paulińskim, mogą podzielać lokalne i krajowe inicjatywy, oferując swoją współpracę.

§ 4. W przypadku sytuacji szczególnych, „nieregularnych”, należy kierować się wskazaniem Kościoła.

Rozdział III

DUCHOWOŚĆ WSPÓŁPRACOWNIKA RODZINY ŚWIĘTEGO PAWŁA

*To, co was karmi, to duch pauliński...
Wasza duchowość jest chrześcijańska,
paulińska. Nic ponadto. To znaczy –
duchowość chrześcijańska, tak jak ją
interpretował Święty Paweł. Nie potrze-
ba nic więcej!... Nasz duch to Ewan-
gelia.*

(FSP-SdC, s. 62-63)

Art. 7 – Duchowość integralna

§ 1. Duchowość Współpracownika Rodziny Świętego Pawła jest taka sama, jak duchowość pielęgnowana przez całą Rodzinę Świętego Pawła, dla której istotnym odniesieniem są osoby: Jezusa Mistrza i Pasterza, Drogi, Prawdy i Życia, Maryi Królowej Apostołów, Świętego Pawła i Świętego Piotra.

§ 2. Współpracownik Rodziny Świętego Pawła karmi się Chrystusem poprzez Słowo Boże i Eucharystię. W Chrystusie łączy modlitwę, naukę, apostołstwo i całe swoje życie; w Chrystusie otrzymuje łaskę, siłę i odwagę do bycia zaczynem i światłem, dając świadectwo nowego życia pośród współczesnych sobie ludzi. „Cały człowiek w Jezusie Chrystusie, dla całkowitej miłości Boga: *inteligencja, wola, serce, siły fizyczne*” (AD 100).

§ 3. W chrystocentrycznej wizji Świętego Pawła odzwierciedla się duchowa wskazówka Założyciela, zapraszającego nas do rozważania całego misterium Syna Bożego w ewangelicznej

definicji Mistrza i Pasterza, który „*będąc «drogą, prawdą i życiem» (J 14, 6) wszystkie (...) duchowe oczekiwania [człowieka] zaspokaja, a nawet nieskończenie przewyższa*” (AG 13).

§ 4. Alberioniańska wizja Maryi, Królowej Apostołów, jaką przekazał nam Założyciel, wyrażona jest w liturgii: „*Edidit nobis Salvatorem*”. Najświętsza Dziewica dała nam Zbawiciela, nosiła Go w swoim łonie, zrodziła Go i dała ludzkości. Na podstawie takiego następstwa wydarzeń rozwija się również nasze życie duchowe.

§ 5. Gdy chodzi o Świętego Pawła, to Założyciel wskazuje nam głównie dwie charakterystyczne cechy: „*Żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus*” (Ga 2, 20) oraz „*Dla wszystkich stałem się wszystkim*” (1Kor 9, 22). Proces chrystyfikacji oraz pełne pasji zaangażowanie, aby Chrystus był poznany przez wszystkich, zwłaszcza przez „pogan”, stanowią charakterystyczny rys ducha paulińskiego całej Rodziny Świętego Pawła.

§ 6. Metoda paulińska – Prawda, Droga i Życie – stanowi specyfikę Rodziny Świętego Pawła, która służy trosce i rozwojowi naszego życia duchowego. Metoda ta przyswojona i uczyniona własną stanie się wielką pomocą dla Współpracowników.

§ 7. „Pakt” albo „Tajemnica powodzenia” – to modlitwa stworzona przez naszego Założyciela, która odzwierciedla osobistą świadomość, jaka powinna animować styl życia i sposób myślenia członków Rodziny Świętego Pawła, a więc również Współpracowników Rodziny Świętego Pawła.

§ 8. Codzienna praktyka modlitwy, tak jak i kierownictwo duchowe, sprzyjają przeżywaniu własnego powołania w świecie z nieustanną uwagą na znaki czasu.

§ 9. Aby właściwie żyć duchowością, Współpracownicy szukać będą pomocy w świadectwie życia, jakie pozostawił Pierwszy Mistrz, zawsze ukierunkowany na poszukiwanie świętości paulińskiej, jak również w świadectwie życia pierwszych pokoleń, zwłaszcza tych świadków Rodziny Świętego Pawła, w których sprawie toczy się proces beatyfikacji i kanonizacji.

§ 10. Dni skupienia oraz celebracje upamiętniające ważne daty i święta Rodziny Świętego Pawła stanowią szczególne momenty łaski, które służą ożywieniu naszej duchowości, naszej przynależności do Rodziny Świętego Pawła oraz dzieleniu się owocami apostołskiego zaangażowania.

§ 11. Współpracownik Rodziny Świętego Pawła, zakorzeniony w Chrystusie Mistrzu i świadomy, że wszyscy ochrzczeni powołani zostali do świętości i do doskonalenia się w miłości, będzie przyjmował swoje ograniczenia i cierpienia płynące z życia oraz z pełnionej misji. Będzie przeżywał je, pokładając nadzieję w miłosierdziu Pana i wierząc, że *„tym, którzy kochają Boga (...) wszystko służy dla ich dobra”* (Rz 8, 28).

Art. 8 – Pauliński styl życia

§ 1. Duch i koloryt pauliński przejawia się konkretnie w tym, co nazywamy „paulińskim stylem życia”. To nic innego, jak osobisty sposób bycia i przeżywania codziennej rzeczywistości, na którą składają się gesty, relacje, wybory. Styl życia znajduje swoje korzenie i sens w wartościach, które osoba przyjęła za swoje i które stanowią jego wyraz i formę, w jakiej objawia się na zewnątrz.

§ 2. Pauliński styl życia ma swój początek i wzorzec w studiowaniu i poznawaniu naszych wzorów: Świętego Pawła i księdza Alberiego. Stanowią oni punkt odniesienia dla tych motywacji i wewnę-

trzných przekonań, jakie generowały w nich postawy i zachowania, które my dziś podziwiamy i którymi chcielibyśmy się inspirować.

§ 3. Styl Świętego Pawła i księdza Alberionego można streścić tymi słowami: „zamiłowanie do Boga, zamiłowanie do drugiego człowieka”.

Rozdział IV

APOSTOLSTWO

Głoszę bowiem Ewangelię nie dla własnej chwały, ale z nałożonego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!

(1 Kor 9, 16)

Art. 9 – Świeccy obecni w świecie i w Kościele poprzez swój koloryt pauliński

§ 1. Współpracownik Rodziny Świętego Pawła realizuje swoje apostołstwo w pierwszym rzędzie poprzez codzienne obowiązki. Naśladuje Jezusa Chrystusa Mistrza, Drogę, Prawdę i Życie, który został posłany przez Ojca na świat, aby służyć ludziom i obdarzyć ich zbawieniem. Z tego względu Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła będą angażować się w realizowanie ewangelicznego ideału miłości Boga i bliźniego w zwyczajnych warunkach życia.

§ 2. Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła czyni własnym cel, jaki przyświeca całej Rodzinie Świętego Pawła, obejmując niejako „od zewnątrz” – jak mawiał Założyciel – wszystkie apostołstwa pozostałych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła, po to, aby integralnie żyć Ewangelią w duchu Świętego Pawła, pod wejrzeniem Maryi, Królowej Apostołów, i aby komunikować ją światu środkami, które najbardziej odpowiadają charakterystyce poszczególnych Zgromadzeń. Te środki to: komunikowanie społeczne (cel specyficzny Towarzystwa Świętego Pawła i Pobożnego Towarzystwa Córek Świętego Pawła), Eucharystia, kapłaństwo, liturgia (cel specyficzny Pobożnych Uczennic Boskiego Mistrza), duszpasterstwo parafialne i diecezjalne (cel

specyficzny Sióstr Jezusa Dobrego Pasterza – pasterzanek), promocja i troska o powołania (cel specyficzny Instytutu Królowej Apostołów dla Powołań – apostolinek), jak również otwarcie się na inne dziedziny, które charakteryzują życie świeckie właściwe Współpracownikom.

§ 3. Jednym z głównych zobowiązań Współpracowników Rodziny Świętego Pawła odnośnie do apostolstwa jest włączenie się w organiczną działalność duszpasterską Kościoła, zarówno powszechnego, jak i lokalnego, współpracując z nim w tych sektorach, które odpowiadają specyfice poszczególnych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła.

§ 4. Współpracownik Rodziny Świętego Pawła powołany jest do uczestnictwa w życiu i w misji Rodziny Świętego Pawła w następujących formach:

- a) **Modlitwa:** jest to najbardziej konieczna współpraca, która polega na osobistym i wspólnotowym ofiarowaniu modlitwy na rzecz rozpowszechniania Ewangelii i nastania królestwa Bożego w świecie. Współpracownik pielęgnuje modlitwę uwielbienia, dziękczynienia, wynagradzania, modlitwę wstawienniczą i promuje również inicjatywy związane z modlitwą we własnym środowisku. Współpracownik ofiaruje swoje codzienne życiowe zaangażowanie, modlitwy oraz cierpienia zgodnie z duchem „Apostolskiego aktu ofiarowania”.
- b) **Działanie:** Współpracownik ukazuje wobec wszystkich solidarność i braterską miłość, uczestniczy, o ile to możliwe, w różnych formach apostolstwa paulińskiego, ofiaruje darmo swoją współpracę, aby wypełniła się misja paulińska.
- c) **Ofiary:** na znak hojności i gorliwości, czując się wolnym i zgodnie z własnymi możliwościami daje swój wkład w inicjatywy apostolskie i powołaniowe Rodziny Świętego Pawła, aby mogła ona osiągać swoje cele. Ponadto stara

się być dyspozycyjnym w organizowaniu działań, które służą zebraniu funduszy na rzecz formacji, powołań i misji.

§ 5. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła mogą realizować swoje apostołskie zobowiązania, pełniąc dzieła, które są autonomicznie prowadzone przez Stowarzyszenie lub poprzez inicjatywy odpowiadające celom Stowarzyszenia, które zostały zatwierdzone przez odpowiednich własnych przełożonych.

§ 6. Na poziomie lokalnym, jak również na poziomie okręgu należy starać się o koordynowanie różnych działań apostołskich, zaprogramowanych dla osiągnięcia większej skuteczności.

§ 7. Już sama nazwa Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła wyraża rzeczywistość współpracy w różnych formach apostołstwa Rodziny Świętego Pawła. Nie należy zapominać o bogactwie i kreatywności, jakie mogą wynikać z ofiarowania na rzecz wspólnoty talentów właściwych każdej osobie, wraz z rozwojem coraz większego sensu przynależności i zaangażowania.

§ 8. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła mogą dać cenny wkład w promowanie powołań dla Kościoła i dla całej Rodziny Świętego Pawła.

Rozdział V

FORMACJA – PRZYNALEŻNOŚĆ – OBIETNICA

Pozostawała w głębi myśl, że rzeczą konieczną jest rozwinięcie całej osobowości ludzkiej dla własnego zbawienia i dla bardziej płodnego apostołstwa: umysł, serce, wola...

(AD 22)

Art. 10 – Formacja integralna

§ 1. Formacja wymagana przez Założyciela dla wszystkich członków Rodziny Świętego Pawła musi być formacją integralną, która obejmuje osobę ludzką we wszystkich jej wymiarach: umysł, wola, serce, siły fizyczne. Dzięki temu cała osoba zostanie przekształcona i uchrystusowana w spotkaniu z Chrystusem Prawdą, Drogą i Życiem, co jest charakterystyczne dla uczniów Mistrza.

§ 2. Aby formacja była integralna, spójna i stała, ksiądz Alberione posługuje się obrazem wozu i czterech kół: świętości, nauki, apostołstwa i ubóstwa (por. AD 100). Jest to specyfika alberiońska wizji osoby i ludzkiego życia, która stanowi część tradycji Rodziny Świętego Pawła i jako taka ma przenikać drogę ku doskonałości duchowej Współpracownika Rodziny Świętego Pawła.

§ 3. Formacyjne itinerarium Współpracownika Rodziny Świętego Pawła obejmuje następujące wymiary:

Formacja ludzka – realizuje się ona poprzez szczególne pielęgnowanie daru życia, poznanie siebie i historii własnego życia w świetle

Ewangelii, wartość osoby, rodziny, pracy, sprawiedliwości, solidarności, odpowiedzialności za wspólne dobro.

Formacja chrześcijańska – pielęgnuje to wszystko, co pomaga nam uzasadnić własną wiarę: lekturę, studium i medytację słowa Bożego, w szczególności życia i listów Świętego Pawła; lekturę oraz studium dokumentów Kościoła; formację i aktywne uczestnictwo w życiu liturgicznym; życie modlitwy rozumiane jako osobista relacja z Jezusem Mistrzem, Drogą, Prawdą i Życiem, w duchu Świętego Pawła Apostoła, pod wejrzeniem Maryi, Królowej Apostołów; uczestniczenie w sakramentach, zwłaszcza w Eucharystii, adorowanej i celebrowanej oraz w sakramencie pojednania; uczestnictwo w uroczystych momentach życia Kościoła lokalnego oraz w tych, które przewidziane są przez Statut Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła.

Formacja charyzmatyczno-apostolska – polega na zaangażowaniu się w lekturę i studium tekstów oraz życia Założyciela, jak również dokumentów Rodziny Świętego Pawła; na pogłębianiu tożsamości i powołania/misji świeckich w Kościele oraz w społeczeństwie, zgodnie z nauczaniem magisterium Kościoła; na poznawaniu i studiowaniu charyzmatu i misji Rodziny Świętego Pawła w dzisiejszych czasach, również w zakresie specyfiki poszczególnych instytucji, które je tworzą.

Formacja do nauki – realizuje się ona poprzez poznawanie środków, form i języków społecznego komunikowania, liturgii, duszpasterstwa, jak również sposobu, w jaki należy je stosować w ewangelizacji; poprzez poznawanie i doksztalcanie się na temat rzeczywistości religijnej, społecznej, kulturowej i politycznej własnego narodu, dla lepszej „mediacji” oraz „inkulturacji” Ewangelii we współczesną ludzką rzeczywistość, aby przeniknąć myśl oraz ludzką wiedzę kategoriami Ewangelii, która jest światłem i solą świata (AD 87); poprzez poznawanie historii i życia Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła; poprzez stałe

doskonalenie się w wiedzy i nauce, dotyczącej własnego życia zawodowego; poprzez pielęgnowanie zaangażowania, aby „uczyć się od wszystkiego i od wszystkich” w każdym dniu życia.

§ 4. Pierwszym formatorem jest bez wątpienia Duch Święty, z którym Współpracownik Rodziny Świętego Pawła współpracuje w sposób aktywny, uległy i odpowiedzialny. Drugą osobą odpowiedzialną za formację jest osoba samego współpracownika.

§ 5. Aby należeć do Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła trzeba przejść przez okres formacji początkowej, która trwa co najmniej dwa lata z rzędu i którą wieńczy złożenie Obietnicy. Od każdego Współpracownika Rodziny Świętego Pawła wymaga się, aby był otwarty na ciągłą formację.

§ 6. Każdy, kto pragnie należeć do Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, akceptuje tym samym proces formacyjny ukierunkowany na fundamentalne treści dotyczące tożsamości i misji paulińskiej, który jest oficjalnie określony w Itinerarium formacyjnym właściwym dla Współpracowników Rodziny Świętego Pawła i który znajduje swój wyraz w postaci spersonalizowanego projektu życia, obejmującego i doceniającego osobiste doświadczenia oraz talenty osoby.

§ 7. Stowarzyszenie będzie promować formację osobistą i grupową, posługując się w tym celu osobami posiadającymi odpowiednie kwalifikacje oraz innymi Współpracownikami i członkami Rodziny Świętego Pawła, w zgodzie z wytycznymi Itinerarium formacyjnego.

§ 8. Rodzina Świętego Pawła przyjmuje Współpracowników i oferuje im odpowiednią formację oraz towarzyszenie w drodze powołaniowej w ramach rzeczywistości społeczno-eklezyjalnej określonej mianem „Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła”, do którego przynależność oparta jest na wolnej i osobistej decyzji, wyrażonej w złożeniu Obietnicy.

Art. 11 – Przynależność

§ 1. Pragnienie stania się Współpracownikiem Rodziny Świętego Pawła wymaga dokonania dojrzałego i odpowiednio umotywowanego wyboru pod działaniem Ducha Świętego.

§ 2. Przynależność do Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła rozpoczyna się wraz ze złożeniem „Obietnicy”, poprzez którą wyraża się chęć życia obowiązkami wynikającymi z chrztu na sposób właściwy Współpracownikowi żyjącemu w świecie w „duchu paulińskim”.

§ 3. Przynależność do Stowarzyszenia wymaga konkretnych znaków, których przejawem jest aktywne uczestnictwo w życiu i działalności Stowarzyszenia. Wierność obowiązkom przyjętym i zawartym w Obietnicy stanowi wyraz podjętej decyzji, aby dzień po dniu odpowiadać na powołanie, które trwa całe życie.

§ 4. Przynależność do Stowarzyszenia wyraża się również poprzez promocję tegoż Stowarzyszenia w różnych środowiskach własnego życia osobistego, społecznego, zawodowego i eklezjalnego.

§ 5. Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła są świadomi, że przynależność do Stowarzyszenia karmi ich doświadczenie wiary i komunii stojące u podstaw ich powołania, i w ten sposób stają się promotorami zdrowych, konstruktywnych, pozytywnych i twórczych relacji.

Art. 12 – Obietnica

§ 1. Dla Współpracownika Rodziny Świętego Pawła sensem i celem składanej Obietnicy jest wyrażenie woli przeżywania własnego powołania chrzcielnego, zgodnie z charyzmatem paulińskim, poprzez

zaangażowanie w światcie na rzecz dawania świadectwa – słowem i życiem – Ewangelii, którą głosi.

§ 2. Po przebyciu okresu formacji początkowej przystępuje się do przyjęcia nowych Współpracowników. Kandydat przedstawia swoją pisemną prośbę Koordynatorowi krajowemu i jego Radzie, do której się odnosi, wyrażając swoją wolną wolę bycia przyjętym w szeregi Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła. Po rozważeniu jego przydatności dopuszcza się go do złożenia Obietnicy i przekazuje się jego imię i nazwisko Radzie światowej, która zatroszczy się o dopisanie jego osoby do rejestru generalnego Stowarzyszenia, istniejącego w archiwum generalnym. Współpracownik zostanie również zapisany do Dzieła Mszy Świętych Wieczystych, które kapłani Towarzystwa Świętego Pawła celebrują co roku za wszystkich Współpracowników Rodziny Świętego Pawła.

§ 3. Nowemu Współpracownikowi zostanie wręczona Biblia, Statut oraz Dyrektorium Współpracowników (a tam, gdzie istnieje, również regulamin) wraz z odznaką Rodziny Świętego Pawła. Otrzyma również modlitewnik Rodziny Świętego Pawła, dzięki któremu będzie mógł kontynuować swoją formację duchową i żyć w komunii modlitwy z całą Rodziną Świętego Pawła.

§ 4. Złożenie Obietnicy przez Współpracowników danego kraju czy okręgu będzie miało miejsce podczas celebracji liturgicznej, w obecności przełożonego/przełożonej okręgu jednego ze Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła (albo odpowiedniego delegata/delegatki) za pomocą następującej formuły:

*Panie, mój Boże, Ojcze, Synu i Duchu Święty,
który powołałeś mnie do bycia Współpracownikiem
(Współpracownicą) Rodziny Świętego Pawła,
spraw, abym ja...
poprzez naśladowanie Świętego Pawła Apostoła,*

*z pomocą łaski Bożej,
osiągnął sposób bycia Chrystusa.
Zamierzam zaangażować umysł, wolę, serce i siły fizyczne,
w zgodzie z moim szczególnym stanem życia,
w głoszenie i rozpowszechnianie Ewangelii,
w formie i w duchu Rodziny Świętego Pawła,
dla Twojej większej chwały i mojego uświęcenia
oraz uświęcenia moich braci i siostr.
Jezus Chrystus Mistrz, Droga, Prawda i Życie,
Maryja, Królowa Apostolów,
i Święty Paweł Apostoł
niech mi dopomogą pozostać temu wiernym. Amen*

§ 5. Aby odnowić wiarę w przyjęte zobowiązanie, Współpracownik Rodziny Świętego Pawła zaproszony jest do corocznego odnawiania Obietnicy, w miarę możliwości w czerwcu, który jest miesiącem poświęconym Świętemu Pawłowi i w którym przypada rocznica fundacji Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła.

§ 6. Świętem patronalnym wszystkich Współpracowników Rodziny Świętego Pawła jest uroczystość Świętego Pawła Apostoła, która dla Rodziny Świętego Pawła przypada 30 czerwca.

§ 7. Współpracownicy uczestniczą w celebracjach liturgicznych właściwych wszystkim instytucjom Rodziny Świętego Pawła.

Art. 13 – Opuszczenie Stowarzyszenia

§ 1. Współpracownik Rodziny Świętego Pawła, który z własnego wyboru zamierza przestać przynależać do Stowarzyszenia, komunikuje ten fakt Radzie krajowej poprzez pisemną deklarację, podając motywy swojej decyzji. Rada krajowa przekazuje kopię deklaracji Radzie światowej Współpracowników, która postara się

o wypisanie go z rejestru generalnego i o przesłanie mu dokumentu potwierdzającego opuszczenie Stowarzyszenia.

§ 2. Decyzję o wykluczeniu ze Stowarzyszenia jednego z jego członków, podyktowaną ważnymi powodami, podejmuje Koordynator krajowy wraz ze swoją Radą na podstawie uzasadnionego zgłoszenia dokonanego przez zespół zajmujący się koordynacją działań lokalnych, po stwierdzeniu stylu życia niezgodnego ze zobowiązaniami przyjętymi w złożonej Obietnicy. Rada krajowa umożliwi osobie zainteresowanej przedstawienie swojej obrony w ciągu 60 dni od otrzymania zgłoszenia, po upływie których podejmie w przedmiotowej kwestii odpowiednią decyzję. Kandydat będzie mógł się odwołać do Koordynatora światowego i jego Rady, do którego należy stwierdzenie faktu jego ewentualnego wykluczenia.

§ 3. Współpracownik, który bez ważnego powodu nie uczestniczy w życiu Stowarzyszenia, będzie mógł zostać wykluczony, jeśli interwencje ze strony Koordynatora nie doprowadzą do jego powrotu do uczestnictwa w życiu Stowarzyszenia.

§ 4. Decyzja Rady światowej lub krajowej musi być przedstawiona osobie zainteresowanej na piśmie.

§ 5. Odpowiedzialność cywilna i kanoniczna, wynikająca z zachowania danego Współpracownika, ma charakter osobisty i indywidualny – nie ponosi jej Stowarzyszenie.

Art. 14 – Korzyści duchowe związane z przynależnością do Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła

§ 1. Współpracownikom Rodziny Świętego Pawła, którzy zgodnie z prawem przynależą do Stowarzyszenia, Stolica Apostolska udziela odpustu zupełnego z okazji następujących uroczystości:

- Jezusa Chrystusa, Boskiego Mistrza;
- Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej;
- Maryi Królowej Apostołów;
- Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny;
- Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny;
- Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny;
- Świętego Pawła Apostoła.

§ 2. Z tytułu wdzięczności i uznania wobec wszystkich Współpracowników, Towarzystwo Świętego Pawła co roku celebruje 2400 Mszy świętych – Mszy wieczystych i będzie je celebrować „dopóki będzie podobało się Panu, aby istniało Zgromadzenie” (*San Paolo*, nr 24).

§ 3. Aby móc korzystać z owoców Mszy wieczystych, wymagane jest wpisanie do odpowiedniego rejestru, według wskazań wydanych przez przełożonego generalnego Towarzystwa Świętego Pawła.

§ 4. W przypadku śmierci któregoś ze Współpracowników należy niezwłocznie poinformować o tym fakcie Koordynatora światowego oraz członków Stowarzyszenia i Rodziny Świętego Pawła. Każda grupa krajowa, do której należał zmarły Współpracownik, ofiaruje Mszę świętą za spokój jego duszy, a członkowie Stowarzyszenia i Rodziny Świętego Pawła ofiarują za niego stosowne modlitwy.

Rozdział VI

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Musimy przywiązywać ogromną wagę do organizacji. O tak. Musimy organizować dobro. Organizacje mają wielką siłę i każdy z nas może zostać świętym, ale w pojedynkę jest tylko słabą gałązką. Jeśli natomiast zamiast gałązki zwiążę się razem kilka gałęzi, powstanie wówczas nowa siła.

(PrPM 1960)

Art. 15 – Publiczne stowarzyszenie wiernych złączonych z Rodziną Świętego Pawła

§ 1. Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła zostało zatwierdzone przez Stolicę Apostolską na prawach publicznego stowarzyszenia wiernych, co oznacza, że posiada kościelną osobowość prawną i uczestniczy w dziedzictwie duchowym Rodziny Świętego Pawła.

§ 2. Aby odpowiedzieć na swoje powołanie i misję, Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła potrzebuje minimalnej struktury organizacyjnej, rozumianej jako narzędzie, które ma pomóc przeżywać ducha jedności w Rodzinie Świętego Pawła.

§ 3. Gdy chodzi o własny zarząd i animację działalności, Stowarzyszenie opiera się na Radach lokalnych, Radach krajowych/okręgu oraz na Radzie światowej. W skład wszystkich Rad wchodzi przedstawiciel Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła obecnych na danym terytorium, z prawem głosu oraz czynnym prawem

wyborczym. W przypadku Rad lokalnych i Rad krajowych/okręgu przedstawiciel ten jest mianowany przez konferencję przełożonych lokalnych oraz krajowych/okręgu, natomiast w przypadku Rady światowej, nominacji dokonuje przełożony/przełożona generalna wraz ze swoją Radą.

§ 4. Prawne reprezentowanie Stowarzyszenia powierzone jest Koordynatorowi odpowiedniej Rady.

§ 5. Struktura organizacyjna wymaga elastyczności i funkcjonalności opartej na rzeczywistości i potrzebach własnych Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, pochodzących z różnych narodowości i miejsc, nie tracąc z oczu świeckiej i paulińskiej natury Stowarzyszenia.

Art. 16 – Organizacja na poziomie światowym

§ 1. Przełożony generalny Towarzystwa Świętego Pawła, jako sukcesor księdza Jakuba Alberionego, jest przełożonym Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła, który pełni w nim jednocześnie funkcję Moderatora generalnego, gwarantując wierność projektowi Założyciela oraz dbając o jego rozwój i wzrost.

§ 2. W swojej posłudze Moderatora generalnego, przełożony generalny Towarzystwa Świętego Pawła wspomagany jest przez przełożone generalne pozostałych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła, z którymi stanowi Kolegium generalne. Jego zadaniem jest ukierunkowywanie działalności Stowarzyszenia i sprawowanie nad nim opieki.

§ 3. Do Kolegium generalnego należy erygowanie Stowarzyszenia w krajach i w okręgach, za uprzednim wskazaniem Rady światowej. Przez kraj rozumie się terytorium geograficzne danego kraju,

natomiast przez okręg rozumie się grupę krajów, które łączy język lub kultura.

§ 4. Do Kolegium generalnego należy również nominacja dwóch Delegatów Zarządów generalnych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła: jednego członka Towarzystwa Świętego Pawła i jednej członkini któregoś ze Zgromadzeń żeńskich Rodziny Świętego Pawła, które będą wymieniać się co kadencję. Wchodzą oni w skład Rady światowej Współpracowników.

§ 5. Kolegium generalne będzie miało swój punkt odniesienia w osobie Koordynatora światowego wraz z jego Radą.

§ 6. Przełożeni generalni i przełożeni poszczególnych okręgów rozważą możliwość uczestnictwa przedstawicieli Współpracowników – nawet jeśli tylko w roli słuchaczy – w Kapitułach generalnej, Kapitułach prowincjalnych lub Zgromadzeniach regionalnych.

Art. 17 – Rada światowa

§ 1. Na poziomie światowym Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła zarządzane jest przez Radę światową, w skład której wchodzi:

- Koordynator światowy, który jest Współpracownikiem świeckim, mianowanym przez Radę generalną po uprzedniej konsultacji z odpowiednimi Koordynatorami krajowymi/okręgu;
- Współpracownicy świeccy, reprezentujący różne wymiary apostołstwa realizowanego przez Zgromadzenia Rodziny Świętego Pawła, wybrani przez odpowiednie zgromadzenia na poziomie krajowym lub okręgu;
- dwoje delegatów Zarządów generalnych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła.

§ 2. Delegaci Zarządów generalnych pełnią funkcję duchowego i charyzmatycznego punktu odniesienia dla Stowarzyszenia, z prawem głosu i czynnym prawem wyborczym, oraz uczestniczą we wszystkich zebraniach Rady światowej, jako jej pełnoprawni członkowie.

§ 3. Rada światowa ma za zadanie animować i określać struktury organizacyjne Stowarzyszenia na całym świecie, promując ducha komunii i jedności.

§ 4. Rada światowa zbierze się przynajmniej dwa razy w roku, w sposób fizyczny lub wirtualny. Może się również spotkać na posiedzeniu nadzwyczajnym, spowodowanym pilną lub szczególną potrzebą, według uznania Koordynatora światowego. Może się także zebrać na prośbę dwóch trzecich członków Rady światowej.

§ 5. Co dwa lata będzie miało miejsce Zgromadzenie światowe zwyczajne, w formie fizycznej lub wirtualnej, uwzględniające uczestnictwo członków Rady światowej oraz delegatów świeckich Rad krajowych. Zgromadzenie to będzie miało na celu ocenę drogi, jaką przybyło Stowarzyszenie na podstawie programu wyznaczonego na początku kadencji, jak również zaplanowanie ewentualnych działań lub inicjatyw na przyszłość.

§ 6. Współpracownicy będący członkami Rady światowej wybierani są przez Delegatów krajowych zebranych na Zgromadzeniu światowym zwyczajnym, w którym uczestniczą również Delegaci zakonnicy mianowani przez Radę generalną.

§ 7. Kadencja Koordynatora światowego i jego Rady trwa cztery lata. Kadencja Rad krajowych/okręgu i Rad lokalnych oraz odpowiednich Koordynatorów trwa trzy lata. Koordynatorzy będą mogli być ponownie wybrani jedynie na jeszcze jedną kadencję. Prawo to ma zagwarantować odpowiednią rotację posługi animacji i kierownictwa.

§ 8. Dyrektywy Rady światowej zyskują moc wykonawczą wraz z ich zatwierdzeniem przez Kolegium generalne.

Art. 18 – Koordynator światowy

§ 1. Kolegium generalne mianuje Koordynatora światowego w osobie Współpracownika/Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła, po uprzedniej konsultacji z Delegatami krajowymi.

§ 2. Koordynator światowy reprezentuje Stowarzyszenie wobec Zarządów generalnych Rodziny Świętego Pawła i przed Stolicą Apostolską oraz jest jego przedstawicielem prawnym. Będzie również stanowił symbol jedności wśród Współpracowników z całego świata.

§ 3. Aby móc wykonywać swoją pracę, Koordynator światowy będzie wspomagał się Sekretariatem wykonawczym, którego kompetencje zostaną określone w regulaminie przygotowanym przez Radę światową.

Art. 19 – Organizacja na poziomie krajowym

§ 1. Na poziomie krajowym, dla wzmocnienia komunii wewnątrz Rodziny Świętego Pawła, Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła kierowane jest przez Koordynatora krajowego i jego Radę, w skład której wchodzi współpracownik reprezentujący każdy wymiar apostołstwa, do jakiego się odnoszą i które obecne jest w danym kraju.

§ 2. W skład Rady krajowej wchodzi również jeden albo dwóch zakonników/dwie zakonnice, jako Delegaci Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła, zgodnie z obecnością Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła występującą w danym kraju, którzy mają prawo głosu oraz czynne prawo wyborcze. Obecność Delegatów

Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła ma za zadanie zagwarantować tożsamość charyzmatyczną Współpracowników. Ich liczba wewnątrz Rady krajowej powinna być minimalna względem liczby Radnych świeckich złożonych ze Współpracowników.

§ 3. Delegata krajowego mianuje konferencja przełożonych wyższych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła obecnych w danym kraju, po wcześniejszej konsultacji Rad lokalnych.

§ 4. Rada krajowa ma za zadanie towarzyszyć grupom lokalnym na ich drodze, animując oraz promując inicjatywy mające na celu umocnienie wzajemnych relacji Współpracowników i utwierdzenie ich sensu przynależności do tego samego Stowarzyszenia, zgodnie z duchem Rodziny Świętego Pawła.

§ 5. Rada krajowa wybierze spośród swoich członków Koordynatora krajowego, którym będzie Współpracownik świecki. Będzie on również stanowił punkt odniesienia dla danego kraju wobec Rady światowej.

§ 6. Biorąc pod uwagę znaczenie obecności Współpracowników w niektórych krajach, poszczególne grupy danego kraju, w odpowiedzi na propozycję Rady światowej, mogą organizować się w grupy z innymi krajami, bliskimi ze względów językowych, kulturowych czy terytorialnych.

§ 7. Rzeczywistość, która grupuje różne narody, będzie określana mianem „okręgu”. Musi zostać zatwierdzona przez Kolegium generalne na prośbę Rady światowej. Organizacja na poziomie okręgu rządzi się tymi samymi zasadami, co organizacja na poziomie krajowym.

Art. 20 – Organizacja na poziomie lokalnym

§ 1. Na poziomie lokalnym, tam, gdzie jest to możliwe, grupy Współpracowników Rodziny Świętego Pawła będą organizować się, mając jako punkt odniesienia jedną ze wspólnot zakonnych albo centrum apostołstwa paulińskiego. Każda grupa musi mieć swojego Koordynatora, który będzie również jej przedstawicielem wobec Rady krajowej. Kiedy liczebność grupy przewyższy 20 członków, poza osobą Koordynatora należy mianować również Radę. Liczba Radnych zależy od uznania grupy, ale nie powinna przewyższać trzech. Zaleca się, aby tam, gdzie jest to możliwe, towarzyszyła grupie zakonnica lub zakonnik Rodziny Świętego Pawła, jako że stanowią oni charyzmatyczny, duchowy i apostołski punkt odniesienia. Również dla Rady lokalnej mają moc przepisy przytoczone w artykule 19 § 2.

§ 2. Grupa lokalna pod przewodnictwem Koordynatora ustala Itinerarium oraz inicjatywy Współpracowników przygotowane w łączności i w dialogu z Radą krajową. Ma ona również za zadanie promocję Stowarzyszenia na swoim obszarze.

§ 3. Współpracownik, który zamieszkuje na terenie, gdzie nie istnieje żadna ukonstytuowana grupa Współpracowników, musi być – nawet na odległość – włączony do grupy z innej lokalizacji. W przypadku grup zorganizowanych na terenie, gdzie nie istnieje żadna wspólnota zakonna Rodziny Świętego Pawła, zaleca się przynajmniej kontakt z zakonnikiem lub zakonnicą z obszaru położonego w pobliżu.

§ 4. Organizacja grup lokalnych, biorąc pod uwagę rzeczywistość charakterystyczną dla danego kraju, będzie mogła przebiegać – jeśli to konieczne – według własnego regulaminu, zatwierdzonego przez Radę światową.

Art. 21 – Zasoby finansowe i administracja

§ 1. Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła nie zamierza nabywać, posiadać, administrować ani zbywać żadnych dóbr czasowych, chociaż zgodnie z prawem ma taką możliwość jako kościelna i publiczna osoba prawna.

§ 2. Dzięki swojej duchowej i charyzmatycznej więzi z Rodziną Świętego Pawła, Stowarzyszenie ma jako punkt odniesienia dla swoich działań centra apostołskie i wspólnoty poszczególnych Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła.

§ 3. Fakt, że punkt odniesienia dla działań Współpracowników stanowią domy i centra apostołstwa paulińskiego, nie daje im prawa do zarządzania lub administrowania dobrami i dziedzictwem należącym do Zgromadzeń. Współpracownikowi Rodziny Świętego Pawła nie należy się żadne wynagrodzenie za posługę o charakterze wolontariackim, wykonywaną w strukturach Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła z tytułu i z powodów swojego związku ze Stowarzyszeniem. Ewentualne świadczenia zawodowe z tytułu prywatnego/osobistego będą regulowane w poszanowaniu miejscowego prawodawstwa cywilnego.

§ 4. Główna siedziba Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła będzie mieściła się przy Domu Generalnym Towarzystwa Świętego Pawła w Rzymie, w którym będzie również przechowywane archiwum generalne Współpracowników Rodziny Świętego Pawła.

§ 5. Na poziomie krajowym siedziba Stowarzyszenia będzie ulokowana w strukturze jednego ze Zgromadzeń Rodziny Świętego Pawła.

§ 6. Aby sprostać wydatkom poniesionym na produkcję materiałów formacyjnych, pisma, podróże, a także realizację różnych

wydarzeń, poszczególne Rady będą mogły zorganizować – zgodnie ze swoimi potrzebami – dozwolone przez prawo i transparentne sposoby zbierania funduszy. Każdy Współpracownik Rodziny Świętego Pawła, w poczuciu współodpowiedzialności i dzielenia się dobrami, będzie się angażował i podejmował działania, aby dać Stowarzyszeniu swój wkład w utrzymanie autonomii ekonomicznej, która pozwoli Stowarzyszeniu w pełni rozwijać swoją misję i podejmować inicjatywy, unikając jednocześnie pokusy gromadzenia dóbr.

Rozdział VII

KOŃCOWE ZALECENIA

Potrzebujemy współpracowników, którzy będą działać u naszego boku i którzy będą chcieli naśladować siostry paulistki i paulistów w ich apostołstwie, uczestnicząc w nim w sposób aktywny. Takich osób na świecie można znaleźć bardzo wiele.

(Il Raggio, 1958, nr 3, s. 74)

Art. 22 – Utrzymać jedność

§ 1. Stowarzyszenie Współpracowników Rodziny Świętego Pawła rządzi się niniejszym Statutem. Pozostałe przepisy zawarte są w Dyrektorium, które jest praktycznym zastosowaniem Statutu. Na poziomie krajowym/okręgu mogą istnieć również inne regulacje. A oto zasady, na których się będą opierać:

- Statut określa tożsamość Współpracownika Rodziny Świętego Pawła, ducha, misję oraz zasady struktury organizacyjnej Stowarzyszenia.
- Dyrektorium zawiera przepisy praktyczne, które określają i regulują skutki poszczególnych artykułów Statutu. Sprawia, że zasady Statutu, któremu jest podporządkowane, mają czynne zastosowanie w codziennym życiu Stowarzyszenia.
- Regulaminy są szczególnymi zaleceniami Stowarzyszenia, aby dostosować Statut i Dyrektorium do konkretnego funkcjonowania w różnej rzeczywistości terytorialnej czy w specyficznej działalności. Są one zatwierdzane przez Radę światową, której obowiązkiem jest zagwarantować ich zgodność z przepisami Statutu oraz Dyrektorium.

§ 2. Niniejszy Statut może podlegać modyfikacjom na podstawie wniosku wystosowanego przez Radę generalną, Radę światową i Rady krajowe.

§ 3. Do Rady generalnej należeć będzie każdorazowe zatwierdzanie propozycji modyfikacji i przedstawienie jej Stolicy Apostolskiej. Modyfikacja zatwierdzona przez Radę generalną i przez Stolicę Apostolską wejdzie w życie w sposób i w czasie wskazanym przez Radę generalną.

SPIS TREŚCI

DEKRET ZATWIERDZAJĄCY	3
-----------------------------	---

WYKAZ SKRÓTÓW I ŹRÓDŁA	5
------------------------------	---

Rozdział I

WSPÓŁPRACOWNIK POWOŁANY DO ŚWIĘTOŚCI W RODZINIE ŚWIĘTEGO PAWŁA, W KOŚCIELE I ŚWIECIE.....	7
--	----------

Art. 1 – Błogosławiony Jakub Alberione: człowiek Boży, uważny na znaki czasu	7
---	---

Art. 2 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w umyśle i sercu Założyciela	8
---	---

Art. 3 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w Rodzinie Świętego Pawła.....	9
---	---

Art. 4 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w sercu Kościoła	11
---	----

Art. 5 – Współpracownicy Rodziny Świętego Pawła w sercu świata	12
---	----

Rozdział II

TOŻSAMOŚĆ WSPÓŁPRACOWNIKA RODZINY ŚWIĘTEGO PAWŁA	14
---	-----------

Art. 6 – Cechy charakterystyczne Współpracownika Rodziny Świętego Pawła.....	14
---	----

Rozdział III

DUCHOWOŚĆ WSPÓŁPRACOWNIKA RODZINY ŚWIĘTEGO PAWŁA.....	16
--	-----------

Art. 7 – Duchowość integralna.....	16
------------------------------------	----

Art. 8 – Pauliński styl życia.....	18
------------------------------------	----

Rozdział IV

APOSTOLSTWO20

Art. 9 – Świeccy obecni w świecie i w Kościele poprzez swój koloryt pauliński	20
--	----

Rozdział V

FORMACJA – PRZYNALEŻNOŚĆ – OBIETNICA23

Art. 10 – Formacja integralna	23
Art. 11 – Przynależność	26
Art. 12 – Obietnica	26
Art. 13 – Opuszczenie Stowarzyszenia	28
Art. 14 – Korzyści duchowe związane z przynależnością do Stowarzyszenia Współpracowników Rodziny Świętego Pawła	29

Rozdział VI

STRUKTURA ORGANIZACYJNA31

Art. 15 – Publiczne stowarzyszenie wiernych złączonych z Rodziną Świętego Pawła.....	31
Art. 16 – Organizacja na poziomie światowym	32
Art. 17 – Rada światowa	33
Art. 18 – Koordynator światowy	35
Art. 19 – Organizacja na poziomie krajowym	35
Art. 20 – Organizacja na poziomie lokalnym.....	37
Art. 21 – Zasoby finansowe i administracja.....	38

Rozdział VII

KOŃCOWE ZALECENIA40

Art. 22 – Utrzymać jedność.....	40
---------------------------------	----